

[Socialministeren]

kontanthjælp gennem en årrække er steget betydeligt, finder regeringen det påkrævet, at der iværksættes initiativer fra centralt hold med henblik på effektivisering af inddrivelsen.

En arbejdsgruppe under sikringsstyrelsen har i efteråret 1985 afgivet en rapport om effektivisering af inddrivelse af forskudsvis udlagte børnebidrag og tilbagebetalingskrav efter bistandsloven.

Der vil på grundlag heraf fra centralt hold blive udsendt vejledning til kommunerne til brug for deres tilrettelæggelse af hensigtsmæssige forretningsgange på inddrivelsesområdet.

Herudover foreslås på baggrund af rapporten nogle ændringer af børnetilskudsloven og bistandsloven med det formål at fremme effektiviteten.

Efter lovforslaget tilskyndes kommunerne ved en »præmieringsordning« til at effektivisere inddrivelsen af forskudsvis udbetalte børnebidrag. Ordningen består i, at den enkelte kommune i en 2-årig periode kan undlade afregning med staten af 25 pct. af det merprovenu, som kommunen inddriver i forskudsvis udbetalte børnebidrag, i forhold til det beløb, som kommunen har inddrevet i 1985.

Efter forslaget indføres også en adgang for de sociale udvalg til at indtræde i retten til overskydende skat, i det omfang der er udbetalt børnebidrag forskudsvis, foreligger en restance for betaling for ydelse efter bistandsloven eller er ydet kontanthjælp med tilbagebetalingspligt.

Endelig foreslås indført hjemmel til, at socialministeren administrativt kan fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved for sen betaling for ydelser efter bistandsloven. Bemyndigelsen tænkes først og fremmest benyttet i forbindelse med betalingen for daginstitutionsladser.

Det er ikke muligt at beregne de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, men det antages, at lovforslaget sammen med andre initiativer i tilknytning til vejledningerne til kommunerne om hensigtsmæssige forretningsgange kan bevirke en budgetforbedring for staten inden for en ramme på 200 mill. kr. på årsbasis.

Lovforslaget skønnes at medføre en væsentlig lettelse i kommunernes administration.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift.

(Lovforslag nr. L 166).

Det blev ved fremsættelsen af forslag til lov om biblioteksafgift forudsat, at denne skulle optages til revision i folketingssamlingen 1985-86.

Baggrunden herfor var, at mulighederne for at inddrage fonogrammer (grammofonplader og bånd) og billedkunst samt flerfattetværker fortsat skulle undersøges. En mulig ændring af den eksisterende afgiftsordning til en ophavsretlig vederlagsordning skulle ligeledes undersøges.

Biblioteksafgiften har siden lovens ikrafttræden været behandlet i udvalget vedrørende revision af ophavsretslovgivningen (ophavsretsudvalget). Udvalgets flertal har stillet forslag om at ændre den eksisterende biblioteksafgift til en ophavsretlig vederlagsordning. Konsekvenserne heraf er dog økonomisk, administrativt og kulturpolitisk uoverskuelige, og det foreliggende lovforslag er et forslag til revision af den eksisterende særlovgivning.

I regeringens kulturpolitiske redegørelse maj 1984 gav jeg tilsagn om, at regeringen ville arbejde for, at grammofonplader, lyd-bånd og billedkunst samt bøger med flere ophavsmænd ved lovrevisionen kunne inddrages i afgiftsordningen.

Ophavsmænd til disse materialer har ikke hidtil modtaget biblioteksafgift.

Fonogrammer og billedkunst er ikke omfattet af afgiftsloven. De tekniske muligheder for at inddrage dem i afgiftsordningen har været undersøgt i to udvalg: udvalget vedrørende registrering af grammofonplader/bånd i folkebibliotekerne og udvalget vedrørende registrering af billedkunst i folkebibliotekerne. Begge udvalg konstaterer, at det med få begrænsninger er teknisk muligt at inddrage disse materialer.